

Waar denkt u aan als we het hebben over 'op weg gaan'? Zeker, de tijd van vakantie en op reis gaan is weer aangebroken. Misschien is voor sommigen van u die tijd alweer voorbij, of gaat u liever gewoon af en toe een dagje weg. Ergens anders zijn maakt dat je loskomt uit bestaande structuren, even uit de sleur van de dag. En dan maar zien wat je tegenkomt. Je laten verrassen.

Maar in de lezingen van vandaag gaat het over een heel ander 'op weg gaan'. Het gaat niet over ons soort vrije tijd. Het gaat over gezonden zijn, op weg gaan met een opdracht. Het is een 'vrij zijn voor God'. In de eerste lezing horen we over Amos, hij leefde in de 8^e eeuw v.C. Een veehouder en vijgenkweker uit het zuidelijke Juda, op weg gegaan naar het noordelijke rijk Israël. Een rijk met een grote welvaart, maar het zijn de rijken die daarvan profiteren, arme mensen worden uitgebuit. Hoe actueel is dat vandaag de dag. Amos voelt zich door God gezonden om op te roepen tot bekering. Sta op tegen onrecht en ongelijkheid. Ga niet op de oude voet door. Stel jezelf de vraag hoe je de wereld echt dient.

In Marcus zijn het de leerlingen die op weg gaan, door Jezus gezonden om zijn boodschap uit te dragen. Twee aan twee. Hun opdracht: prediken om anders te gaan leven, vanuit het enige gebod dat er echt toe doet, dat van liefde en vergeving. Maar, kunnen ze dat op hun eigen manier doen? Een beetje zoals wij op vakantie vooral onszelf willen zijn?

Nee, Jezus is duidelijk. Er zijn twee richtlijnen voor onderweg. 1. Ga in alle eenvoud, 2. Treedt de ander tegemoet. Ga in alle eenvoud en treedt de ander tegemoet. Het gaat om 'soberheid' en 'aanwezig zijn'.

Soberheid. 'Neem niets anders mee dan een stok en draag sandalen. Geen voedsel, geen reiszak, geen geld, geen reservekleding'. Bij het binnengaan van een huis, bij een

ontmoeting gaat het niet om: Kijk, dit ben ik, kijk eens hoe (goed) het met mij gaat. Nee, het gaat om: Hé, wie ben jij? Hoe gaat het met jou?' Stok en sandalen herinneren je eraan om in beweging te blijven. Op weg met alleen die ene boodschap onder je arm.

Aanwezig zijn. 'Als je bij iemand onderdak krijgt, blijf daar dan tot je weer verder reist'. Dat lijkt een open deur. Logisch, je bent ergens tot op het moment dat je weer opstapt. Dan vatten we het heel letterlijk op. 'Als je bij iemand onderdak krijgt, blijf daar dan tot je weer verder reist'. Hoe moeten we dat verstaan? Ik denk aan: als iemand je ontvangt en toelaat, als er iets gebeurt tussen jou en de ander, dan is het goed om in dat moment te blijven. Niet bij de voordeur blijven, maar echt binnengaan. Treedt de ander tegemoet, in zijn vreugde maar ook in zijn pijn en zijn nachtmerries, ook in zijn wrok of gekrenkte trots, ook in zijn twijfel. Niet redeneren of een paar snelle adviezen geven, maar erbij zijn en erbij blijven. En daarbij ook in het ongemak durven verblijven.

Dat vinden we vaak moeilijk, want we zijn geneigd om dingen op te lossen en weer snel door te gaan. Maar het gaat niet om overnemen, het gaat om aandacht geven. Sterken met de helende en vergevende kracht van God. En dan weet je bij het afscheid soms niet eens wie het meest aan wie gegeven heeft. Misschien heb je God gebracht, misschien heb je Hem ook gevonden, daar in dat huis, in die ontmoeting. Gevonden in het mens-zijn, met alles wat daarbij hoort aan blijdschap, verdriet, verzet, dankbaarheid. Samen aangeraakt worden. Zo zalven de leerlingen van Jezus zieken met olie en genezen hen. Zo kan de gemeenschap van Christus zieken zalven met olie en genezen.

Klinkt gemakkelijk. Maar net als bij Amos zal je boodschap niet altijd in goede aarde vallen. Jezus zegt: 'als je niet ontvangen wordt, ga dan weg en schudt het stof van je voeten'. Schudt het stof van je voeten. Laat het negatieve niet je goede energie opslurpen. Het gaat om de boodschap die je brengt, het woord

dat je brengt. Het gaat er niet om dat jij het laatste woord hebt. Schud bitterheid van je af. Een oefening die we ook vandaag nog steeds hard nodig hebben.

Ook wij kunnen straks van hieruit vertrekken, in eenvoud en in verbondenheid met elkaar. Mensen tegemoet treden en erbij zijn. Vrij zijn voor God en samen aangeraakt worden door Hem die ons draagt. Als dat een beetje lukt, dan is dat als een geschenk aan de wereld.

Cecile Kuijpers
14/07/2024